

Soile Yli-Mäyry: taide antaa ihmiselle merkityksellisyyden kokemuksen

Ari Tulla

Soile Yli-Mäyry, kuvataiteilija ja valtiotieteiden tohtori Helsingin yliopistosta, on toiminut taiteilijana yli 30 vuotta. Pääteemana Yli-Mäyryn maalauksissa on ihmisyyys ja ihmisen vieraantuminen luonnosta urbaanissa maailmassa. Hän opiskeli Stuttgartin taideakatemiassa vuosina 1972-75.

-Talvi on selvitty hienosti, on ollut hyvä työrauha ja nyt maailma aukeaa, kertoo taiteilija Soile Yli-Mäyry iloisena haastattelun alkuun.

-New Yorkin näyttely oli maaliskuussa. Itse en ollut tietenkään tämän pandemian takia paikan päällä, mutta työt liikkuvat maailmalla ja näyttelyitä on ollut ja uusia buukataan jo entiseen tahtiin.

Yli-Mäyry on onnellinen, että pääsee taas maailmalle, mutta toisaalta myös tyytyväinen siitä työrauhasta, jonka tämä sulku mukanaan toi.

Haastattelu tehtiin keskellä kiireistä näyttelyn pystytysaikaa. Yli-Mäyryn 29:s kesänäyttely ”Tuhkan siivet” aukesi Mäyryn kylässä Pohjanmaalla kesäkuun puolivälissä. Näyttely on avoinna päivittäin 15.8 saakka. Se hoidetaan koronaturvallisesti, etäisyydet huomioiden ja kasvomaskeja on tarjolla. Taiteilija on itse myös paikan päällä. Orimattilan taidelinna on taas avoinna sunnuntaisin ja muulloin sopimuksen mukaan, esimerkiksi ryhmille.

Maailma ei palaa entiselleen

Tulevista näyttelyistä Yli-Mäyry mainitsee Rooman näyttelyn marraskuussa, jonne toivoo jo pääsevänsä paikan päälle. Tokio siirtyi ensi kevääseen, se on jo 33:s näyttely Japanissa. -On sitä saanut juosta, Yli-Mäyry naurahtaa. Näyttelyitä on ollut kaikkiaan 31 eri maassa.

-Tykkään matkustaa, mutta nykyisin olen keskittynyt vain suuriin kaupunkeihin. Menen tietysti aina näyttelyiden avajaisiin, toki nyt on luonnollisesti ollut taukoa. Olen iloinen, että aikoinaan lähdin maailmalle.

Taiteilija ei usko, että maailma palaa ihan entiselleen ja toteaa, että nuoret taiteilijat ovat pulassa. Hän tukeekin säätiön kautta nuoria taitelijoita apurahalla, joka jaetaan joka toinen vuosi.

”Mulla on menolippu takataskussa”

Vaikuttavia hetkiä taiteilijan pitkän ja ansiokkaan uran varrelle mahtuu tietysti todella paljon.

-Japani yksistään, kiersin paljon Japania 1990-luvulla. Vaikuttava hetki on, kun buddhalainen munkki tulee näyttelyyn aina uudestaan ja uudestaan, seisoo saman työn edessä. Sitten näyttelyn viimeisenä päivänä sanoo, että hän haluaa tuon työn buddhan temppeliin.

-Kiina ja Peking on ihan oma maailma, Dubai ja Jerusalem ovat merkittäviä kaupunkeja. Yhdistyneet arabiemiirikunnat oli vaikuttava muslimimaa, jatkaa Yli-Mäyry listaansa.

-En mä koskaan täällä Mäyryn kylässä miettinyt, kun täällä surusilmänä elin lapsuuteni, että joskus saan työni perässä kiertää maailmaa. Puhumattakaan siitä, että erilaiset ihmiset, eri kulttuureista tulevat ja hankkivat mun töitä. Että buddhalainen, muslimi, juutalainen, kristitty tai hindu hankkii niitä. Merkillisin ja kiitollisin tunne on, kun eri kulttuureista ja uskonnoista löytyy keräilijöitä ja ihmisiä, joilla on mun työ.

-Tykkäsin lähteä kotoa pois ylioppilaaksi tulon jälkeen, mutta edelleen on jotenkin koditon olo. Halusin jatkuvasti lentää, edelleen on se sama tunne sisällä, että mulla on menolippu takataskussa.

Yli-Mäyry näkee, tiivistäen se muutamaan sanaan, että taide parhaimmillaan antaa ihmisille ohikiitävän merkityksellisyyden kokemuksen. Se aivan sama kokemus on taiteilijalla. Näyttelyvieraan palaute on usein näin minäkin tämän koen, mutta en osannut sitä vaan tehdä.

Yli-Mäyry on valtiotieteilijä. Hän on väitellyt Helsingin yliopistosta.

-Se on paradoksi, vaikka olen taiteilija, miksi minua kiinnosti valtiotiede? Totean vain lyhyesti, että valtiotiede oli mun elämäni paras luovuuskurssi.

Vaikka työ vaatii paljon, jää aikaa myös penkkiurheilulle, suosikkilaji jääkiekko keskeytti usein työt MM-kisojen aikaan keväällä. Lahdessa asuva Yli-Mäyry kannustaa myös paikallista Pelicansia.